

ME mládeže v šachu 2016- Praha

Hned jak jsem vešel do hotelu, kde se mělo hrát, mi bylo jasné, že tohle není obyčejný turnaj. Obrovské stánky, které okupovali prodejci, mnoho šipek navigujících do místností a tlačence na každém kroku, protože účast 1309 hráčů byla znát (a to i na kvalitě vzduchu v místnosti). Náš klub měl na tomto mistrovství 3 zástupce (když nepočítáme Ondru), ale u nich vím v podstatě jenom výsledky (Kryštof velmi solidní výsledek, Petr nic moc), takže bych se spíše zaměřil na sebe a na svoje zážitky, protože těch bylo celkem hodně.

Hned první den jsem měl celkem napilno, protože jsme asi ve 2 v noci přiletěli z Bulharska a už odpoledne jsem měl hrát, navíc mi nebylo ráno úplně dobře. Potěšilo mě však, že jsem byl nasazený v první půlce a tudíž jsem dostal slabšího soupeře na začátek. S Pájínem, který se se mnou vydal do dějiště mistrovství (litoval), jsme nakonec dorazili úspěšně a s rezervou, což mě potěšilo, protože pozdní příchody se zde moc netolerovaly. Od té doby však bylo všechno špatně. Zničehonic se mi na začátku udělalo zle a měl jsem ještě teplotu k tomu, navíc jsem ze zahájení dostal obtížnou koncovku, se kterou jsem si nevěděl rady, ztratil jsem kvalitu a nedlouho potom i partii. Pájín mezitím 4 hodiny seděl a v podstatě nemohl nic dělat (na wifinu se nešlo připojit, nemohl jít do místnosti a sledovat partie,...) a to byl důvod, proč už nepřišel. Můj optimismus šel také rázem pryč, protože ztratit 37 bodů (soupeř z těchto bodů vyžil do konce turnaje, i když od té doby vyhrál jen jednou) na začátek nebylo to, co jsem si přál.

O den později jsem se dokázal vyhrabat z prohrané koncovky a dokonce ji ještě vyhrát, kuriózní bylo, že soupeř nevěděl o přídavku 30 minut po 40 tazích a myslel si, že jsem spadl. Rozhodčí mu pak musel lámanou angličtinou vysvětlit, že jsem na čas neprohrál, což mě osobně velmi pobavilo. 3. kolo jsem chytl hráče 1600, což mě dost naštválo, protože jsem chtěl dostat někoho silnějšího. Nu což, neudělal jsem v partii žádnou chybu a po pár hodinách ji dovedl do vítězného konce.

Pak jsem konečně dostal soupeře, kterého jsem si před začátkem turnaje přál (2300+), navíc v první řadě po onlinech a náležitě jsem si to užil, protože jsem tušil, že se sem jen tak nevrátím (tušil jsem dobře). Zjistil jsem však, že být takhle vepředu má i své nevýhody, protože stůl rozhodčích byl hned za mnou a často se stávalo, že si rozhodčí nepohlídali svoji hlasitost, v jednom případě dokonce zapískala píšťalka z Fritze, takže jsem přestal brát rozhodčí vážně, což se mi málem vymstilo následující den. Samotná partie byla nahoru dolů, nejdříve jsem pokazil zahájení, kde jsem ztratil pěšce a měl špatného krále, poté však soupeř udělal několik chyb, já jsem našel skvělý a náročný taktický motiv, po kterém jsem stál na výhru, abych o 2 tahy přehlédl motiv úplně jednoduchý a zůstal s figurou méně a prohrál. Jen velmi obtížně jsem potlačoval obrovské naštvání ze zmařené šance, která se mi měla naskytnout jednou za dlouhou dobu...

Páté kolo se rozhodčí rozhodli, že nechtějí být za lemply a začali kontrolovat hráče a jejich tašky, jestli tam náhodou nemají mobil, protože v propozicích bylo přísně zakázáno nosit mobily do hrací místnosti. A zrovna jsem ho v tom batohu, spoléhal jsem právě na nedůslednost rozhodčích, o které jsem se již zmiňoval. Naštěstí pro mě kontrolovali jenom kraje, takže mně se kontrola vyhla, protože jsem byl hezky uprostřed. Ale na ten strach do konce života nezapomenu. V partii jsem nejdříve rozehrál zahájení, které jsem si připravil, ale o kterém jsem toho moc nevěděl, takže jsem se brzy dostal do špatné pozice. Naštěstí jsem díky skryté léčce získal pěšce a stál jsem na výhru. Nepřesnými tahy jsem se však postupně propracoval až do remízy, se kterou jsem už nemohl nic dělat. Byl jsem rád, že po tomto kole byl den volna (jaká příjemná změna oproti dvojkolům z MČ a MČR), protože jsem potřeboval dobít baterky před rozhodující fází turnaje.

Po dni volna jsem se utkal se svým starým známým, se kterým jsem hrál již na MČR a remizoval. Nyní však partie měla zcela jiný průběh. Zahrál jsem svého oblíbeného Svěšnika a po nějaké době jsem začal stát opravdu dobře. Pak jsem však příliš rychle získal kvalitu a začal jsem stát špatně, po kontrole, kde jsem posledních 8 tahů hrál na bonusu a k tomu jsem ještě potřeboval strašně na záchod, jsem se dostal do pozice úplně prohrané. Pak však soupeř přešel do koncovku, která nakonec skončila v můj prospěch, i když jsem byl dlouho připrohraný. Nakonec jsem se radoval z bodu a těšil se na dalšího soupeře, doufal jsem, že dostanu zase někoho silného.

To se mi splnilo. Vybafl na mě 6. nasazený, který měl přes 2400 a světe div se, i s tímto hráčem jsem měl vyhranou pozici. Vznikla však po neuvěřitelném selhání soupeře, který mě až na jeden moment, který jsem nevyužil, úplně drtil. Pak však podlehl velkému uspokojení a se 45 minutami na hodinách (proti mému bonusu) ztratil figuru. Pozice dostala úplně nový ráz, prvně byla pozice vyrovnaná, pak dokonce za mě vyhraná, ale hrozně jsem znervózněl a nakonec jsem dokázal prohrát, tím pádem jsem nevyužil druhou šanci za krátkou dobu, porazit velmi silného soupeře.

Potom už to bylo jenom horší. Dostal jsem hráče, který neměl ani 1900 a po dobře sehraném zahájení jsem zvolil špatný (jestli vůbec nějaký) plán ve střední hře a brzy jsem dostal pořádně přes držku. Poslední kolo jsem ještě zabalit nechtěl, protože přece jenom je lepší odečítat 60 než 100 bodů. Soupeř hrál partii bídne, stál jsem na výhru, ale pak jsem udělal oběť, která byla nádherná, až na to, že věž, která měla rozhodnout partii, jsem obětoval a myslel jsem, že je všechno v kopru. Ve skutečnosti byla oběť správná a vyhrávala mi partii. Bohužel jsem ale nenašel vyhrávající (jedinou) variantu a prohrál.

Tím, že jsem navštívil slavnostní zakončení, bych mohl skončit, ale já jsem si řekl, že takhle bídny výkon nemůže zůstat bez odezvy, proto se stalo něco, co bych označil termínem „desátá partie“ (myslím, že víte, o co půjde). Pozitivní bylo, že při této „partii“ jsem poznal hodně nových lidí, včetně týpků z Moldávie nebo Irska, takže jsem si dokonce procvičil i angličtinu. Musím říct, že tahle „partie“ byla asi nejlepší z celého mistrovství.

Celkově jsem si turnaj (ač se to možná chvílemi nezdá) hodně užil, poznal jsem nové lidi, zažil atmosféru opravdu velkého turnaje a po nějaké době zase poznal, jaké je to odečíst 100 bodů.

Kikina

Odkaz na můj tragický výkon: <http://chess-results.com/tnr233628.aspx?lan=5&art=9&fed=CZE&flag=30&wi=821&snr=55>

Odkaz na výkon Kryštofa: <http://chess-results.com/tnr233627.aspx?lan=5&art=9&fed=CZE&flag=30&wi=821&snr=121>

Odkaz na výkon Petra: <http://chess-results.com/tnr233626.aspx?lan=5&art=9&fed=CZE&flag=30&wi=821&snr=114>